

РЕШЕНИЕ

№ 962

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **12149** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Закона за данъка върху добавената стойност, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано по жалба на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД, чрез адвокат Т. Ц., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ап. 3 срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2532-0129655/22.11.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която спрямо дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – „Запечатване на търговски обект” - склад № 223, № 224 и № 225, находящи се в [населено място], [улица] – Зеленчукова борса, стопанисвани от жалбоподателя за срок от 1 (един) месец. В жалбата се твърди, че процесната заповед е незаконосъобразна и неправилна и е издадена в противоречие с целта на закона. Сочи се, че след извършената проверка на жалбоподателя са били издадени две наказателни постановления за неизпълнение на законови задължения – неиздаване на фискален бон и установена разлика в касата, в размер на 716 лв. На „Каталуния АММ Груп“ ЕООД са били издадени две наказателни постановления, като общият размер на имуществените санкции е 3200 лв. – заплатени от дружеството по банков път. Според жалбоподателя налагането едновременно на ПАМ и на имуществена санкция е в противоречие с решение от 04.05.2023 г. по дело № С-97/2021 г. на СЕС. При издаването на оспорената заповед се установява и съществено нарушение на административно-производствените правила, съгласно чл. 34 и чл. 35 от АПК. Инвокирани са доводи, че административният орган

не се е съобразил с разпоредбата на чл. 6 от АПК, съгласно която административните актове следва да засягат интересите на заинтересованите лица във възможно най-малка степен, т.е. в случая не е спазен принципа на съразмерност. Посочва се, че заповедта съдържа абсолютно бланкетни мотиви относно това как е определен срока, за който е постановен запечатването - обстоятелство противоречащо на изискването за мотивираност на административните актове, съгласно чл. 59 от АПК. Цитирана е практика на ВАС във връзка с приложението на чл. 186 от ЗДДС.

По време на проведените заседания по делото, оспорващият не се представлява. От пълномощника му адвокат Ц. е постъпило кратко писмено становище, в което жалбата се поддържа по изложените в нея мотиви и с претендират разноски.

Ответникът по оспорването, в лицето на Началник на отдел „Оперативни дейности“, при ТД на НАП, С., не се явява. Пълномощникът му, юрисконсулт Н. оспорва жалбата и претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на присъденото адвокатско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 06.10.2023 г., в 12,44 часа, длъжностни лица при ЦУ на НАП, [населено място] са извършили проверка на търговски обект - склад № 223, № 224 и № 225, находящи се в [населено място], [улица] – Зеленчукова борса, стопанисвани от „Каталуния АММ Груп“ ЕООД. При закупуването на плодове и зеленчуци на обща стойност 283,90 лв. е прието плащане в брой, от името на дружеството, без да бъде издаден фискален бон. Бил съставен протокол бланков № 0129655 от 06.10.2023 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В същия е отразено, че в склад № 223, № 224 и № 225, находящи се в [населено място], [улица] – Зеленчукова борса, стопанисвани от жалбоподателя има регистрирано функциониращо фискално устройство модел Е. с ИН на ФУ: ED 338566, от което за описаната покупка няма издаден фискален бон.

При проверка на касовата наличност, съпоставена с данните от фискалното устройство, е установена положителна разлика в размер на 716 лв.

Изложените факти са дали основание на административният орган да приеме, че „Каталуния АММ Груп“ ЕООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, което е основание за налагане на ПАМ по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1, б. а от ЗДДС.

Прието е, че нарушението е извършено в условията на повторност – на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД е наложена имуществена санкция с НП № 570856-F575070/04.04.2021 г. за неизпълнение на законова задължение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Със заповед ЗЦУ-1148 от 25.08.2020 г. Изпълнителният Директор на НАП е оправомощил началниците на отдели „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален Контрол“ в ЦУ на НАП да издават заповеди за налагане на принудителни административни мерки по чл. 186 от ЗДДС.

Като доказателства по дело са приети Наказателно постановление № 739704-F740474/21.11.2023 г., с което на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1200 лв. на основание чл. 185, ал. 5, във връзка с ал.

4 от ЗДДС , за неизпълнение на законово задължение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС и Наказателно постановление № 739701-F740467/21.11.2023 г., с което на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл. 185, ал. 4 от ЗДДС , за неизпълнение на законово задължение по чл. 33, ал. 1 от Наредба-18/13.12.2006 г.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е връчена на представител на дружеството-жалбоподател на 29.11.2023 г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 08.12.2023 г. (вх. № 44363), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. В нормата на чл. 118, ал. 1 ЗДДС е предвидено задължение за лицата да регистрират и отчитат извършените от тях доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

По силата на чл. 187, ал. 1 ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта или обектите на лицето, а наличните стоки в тези обекти и прилежащите към тях складове се отстраняват от лицето или от упълномощено от него лице. Мярката се прилага за обекта или обектите, където са установени нарушения.

В конкретния случай не е спорно, че „Каталуния АММ Груп“ ЕООД не е изпълнило задължението за регистриране на извършена продажба на стоки, чрез издаване на касова бележка от работещото в обекта фискално устройство на посочената по-горе дата. При извършената доставка на описаните артикули – плодове и зеленчуци на стойност 283,90 лв., тази сума е приета от името на дружеството, без да бъде издаден фискален бон.

От друга страна съдът намира, че следва да вземе предвид решението по дело № С-97/21 на СЕС, с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд — Б..

Решението е постановено във връзка с Преюдициалното запитване, отнасящо се до тълкуването на член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“), както и на член 47, член 49, параграф 3 и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

Съдът на Европейския съюз посочва в диспозитива на акта си, че член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение.

В разглеждания казус не е спорно, че освен процесния ПАМ, срещу „Каталуния АММ Груп“ ЕООД е образувано административно-наказателно производство и е издадено наказателно постановление Наказателно постановление № 739704-F740474/21.11.2023 г., с което на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1200 лв. на основание чл. 185, ал. 5, във връзка с ал. 4 от ЗДДС, за неизпълнение на законово задължение по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, за неизпълнение на законово задължение, свързано с издаването на фискална касова бележка, във връзка с осъществена продажба на плодове и зеленчуци на стойност 283,90 лв. на 06.10.2023 г. В тази връзка съдът намира, че следва да се съобрази със задължителното тълкуване, дадено от СЕС по посоченото дело. При положение, че срещу жалбоподателя е образувано административно-наказателно производство, което е завършило с налагане на имуществена санкция по чл. 185 от ЗДДС, не е възможно спрямо същия да бъде наложена и ПАМ – запечатване на търговския обект за срок от един месец.

За пълнота съдът намира за основателно оплакването за това, че в оспорената заповед липсват адекватни мотиви по отношение на продължителността на наложената мярка. В случая, в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Единственият конкретен мотив е, че нарушението е извършено в условията на повторност по смисъла на § 1, т. 35 от ДР на ЗДДС. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, вида и характера на търговската дейност, то изложените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не отговарят на въпроса защо е избран максимално най-дългия предвиден в закона срок за запечатването на обекта. По никакъв начин не става ясно как е определен срока измежду 30 нормативни възможности, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Административният акт е издаден, без да се извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането ѝ. От изложеното следва извода, че административният орган не е мотивирал, защо е избран точно този интензитет на въздействие върху правната сфера на адресата на ПАМ и как, чрез избрания интензитет на въздействие ще се постигнат предвидените в закона цели на превенцията.

Като допълнителен мотив за налагане на ПАМ и определяне на срока, в заповедта е посочено, че дружеството не е въвело организация относно отчитането на упражняваната от търговска дейност в обекта. В тази връзка в свое решение № 1258 от 05.02.2024 г., по административно дело № № 8667/2023 г., постановено по сходен

казус, ВАС, Първо отделение посочва, че наличието в търговския обект на регистриран ЕКАФП предполага да е създадена организация за отчитане на извършваните в този обект касови продажби на стоки и/или услуги. Запечатването му и забраната на достъпа до него не осигуряват, а осуетяват създаването на „организация“. Несъвместимо с целта на закона е прекратяването на дейността в обекта.

При издаване на ПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Административният орган е издал индивидуален административен акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните – твърдението за наличие на бързо развалящи се продукти от растителен произход и обществените интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането й.

В този смисъл е и съдебната практика на съставите на ВАС, изразена например в Решение № 9560 от 23.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021г. на ВАС по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от 15.07.2021г. на ВАС по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021г. на ВАС по адм. д. № 11248/2020 г., I о., Решение № 2640 от 22.03.2022 г., по адм. дело № 10152/2021 г., VIII о. и др., която ясно се е консолидирала върху разбирането, че ЗНАП следва да е надлежно мотивирана относно продължителността на срока, за който се налага ПАМ (които мотиви следва да са конкретни спрямо всеки отделен случай, а не бланкетни и общи и неотчитащи конкретните факти по делото), който от друга страна следва да е съобразен с принципа на съразмерност, дефиниран в чл. 6 от АПК, а и на целите на формулирани в чл. 22 от ЗАНН, като условие за законосъобразността й.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, но при липса на конкретни мотиви и при несъответствие с целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им. Съдът не споделя възражението за прекомерност на платеното адвокатско възнаграждение. Същото е в минимално предвидения в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 171, ал. 1, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Каталуния АММ Груп“ ЕООД, чрез адвокат Т. Ц., Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2532-0129655/22.11.2023 г., издадена от началник на отдел „Оперативни дейности“, С., в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която спрямо дружеството е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – „Запечатване на търговски обект” - склад № 223, № 224 и № 225, находящи се в [населено място], [улица] – Зеленчукова борса, стопанисвани от жалбоподателя за срок от 1 (един) месец.

ОСЪЖДА Националната Агенция за Приходите да заплати „Каталуния АММ Груп“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1000 (хиляда) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.